

Oversigt over Billedhuggerkunstens Udvikling. I midlertid ere disse Oplysninger komne Udvalget meget sent i Hænde, mellem anden og tredje Behandling; og der er kommet et andet Spørgsmaal ind med, Spørgsmaalet om Imprægnering af Gipsafføbninger. Udvalget har været i stor Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at lade Staten undersøge Værdien af den Imprægneringsmetode, som Kandidat Schleisner og Fabrikant Koch have taget Patent paa, eller om det ikke er naturligere at det bliver undersøgt af privat Vej, og at Staten ikke blander sig deri. I alt Fald har man ikke paa det nuværende Standpunkt kunnet tilraade Forslaget under Nr. 374.

Scharling: Idet jeg paa Mindretallets Begne skal tillade mig at fremsføre nogle Udtalelser om de Punkter i Vædringsforslagene, hvor der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget, skal jeg først bemærke med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 215 om et forhøjet Tillæg til 2 Biskopper, at Forslaget fremtræder i en noget anden Stikfelse nu end ved anden Behandling, thi medens der den Gang var Tale om et egentlig Lønningstillæg, altsaa om en Forandring i Lønningen fremtræder det her som et personligt Tillæg, som Repræsentationsudgifter. Jeg skal yderligere bemærke, at Mindretallet for sit Vedkommende havde været villigt til at gaa ind paa et Kompromis med Flertallet om at begrænse denne Ydelse til, at der kun tillægges de to Biskopper det samme Beløb til Repræsentationsudgifter, som der er tillagt Aarhus Bispestol i Forvejen, men da der ikke kunde naas Forstaelse derom, have vi ment at burde tiltræde Forslaget i dets Helhed, som det er filllet af Ministeren. Forslagene under Nr. 220 og 221 foreligge ligeledes i en lidt anden Form nu end ved anden Behandling. De angaa Tilskud til et Kapellani pro loco for Bjørnsholm og Malle Menigheder — og Tilskud til et lignende for Sællinge og Høver Menigheder, altsaa de Menigheder, i hvilke der findes Seminarier. Forrige Gang lod Forslagene paa et residerende Kapellani, nu er det Kapellani pro loco. Det forekommer mig, at dermed ere de Indvendinger, som fremkom ved anden Behandling, en Del afvæbnede, nemlig, at man foreslog en Ordning, som man ikke ønskede at fastholde, nemlig Adskillelse mellem Seminarieforstandervirksomheden som saadan, og den geistlige Virksomhed. Jeg kan ikke se rettere, end at denne Forstel har meget lidt at betyde. Forholdet vil blive det, at den her foreslaaede Ordning for alle Parter haade

for Seminarieforstanderen, Menigheden og Statskassen er den hensigtsmæssigste, og skulde det Tilfælde indtræde, at den ny Seminarieforstander ikke ønskede at være Sognepræst, vilde Forholdet jo meget let og forholdsvis hurtigt kunne ordnes enten derved, at Kapellanen pro loco, dersom han har naaet den fornødne Anciennitet, kan ansættes som Sognepræst i Embedet, eller derved at han midlertidig fungerer, indtil han kan blive forflyttet til et andet Embede, og en anden kan blive udnævnt til Sognepræst. Jeg ser ikke, at denne Ordning vil i mindste Maade foregribe noget. Hvad angaar i øvrigt den hele Række af Vædringsforslag fra 216—234, vedrørende Opførelser af forskellige Kirker og Tilvejebringelse af Præstegaarde ved forskellige Sogne i Sjælland, skal jeg bemærke, at Udvalget har paa en vis Maade opfattet disse Forslag som en Helhed saaledes, at de Indstillinger, der nu foreligge, kun for saa vidt ere tiltraadte af Udvalget i dets Helhed, som det er, hvad man har naaet at kunne blive enig om, men det er ikke i og for sig et Udtryk for, hvad Mindretallet vilde have anset for det heldigste og rigtigste paa disse Ronti. I alt Fald maa jeg for mit Vedkommende tage Forvaring i saa Henseende. Jeg har paa et Punkt taget en bestemt Særstilling nemlig med Hensyn til Opførelsen af en Kirke i Skibbild-Nørnborq Sogn, idet Forslaget allerede var fremme i Fjor, og det forekom os afgjort, at der er en saa bestemt Trang til en ny Kirke her, da Beboerne ved den Behøggelse, der har fundet Sted i de senere Aar, og som for største Delen ere Smaa-kaarssfolk, der savne Befordring, have meget vanskeligt ved at komme til den 1½ Mil bortliggende Kirke og til den 2½ Mil borte værende Præst. Vi have derfor ment, at selv om der ikke kunde naaes Enighed i Djebkliffet om Ordningen af Sognekaldet og Tilvejebringelsen af en Præstegaard, burde man gaa til Opførelse af Kirken, hvad jo altid vil tage Tid, og under den ville da de andre Spørgsmaal kunne overvejes og ordnes. Naar den ærede Ordfører berørte Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af Præstegaarde, ønsker jeg for mit Vedkommende at knytte den Bemærkning dertil, at jeg ikke kan dele den Opfattelse, som han har givet Udtryk, nemlig, at man skulde søge bort fra Præstegaardene som uhenigtsmæssige, og at man, hvad disse her foreslaaede ny Embeder angaar, skulde nøjes med Kapellanier. Vi ere nu enedes om at gøre et Forsøg i saa Henseende ved Gistrup; men det kan ikke erkendes for vort Vedkommende at være et Udtryk for, hvad der i og for